

אמונת חיים

גליון לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

כ' שבט ה'תשעו

ערב שב"ק פרשת וארא

דברות קודש

כ"ק מרן רבינו שליט"א

וידבר אלוקים אל משה ויאמר אליו אני ה'

ופירש רש"י הק' דבר אתו משפט על שהקשה לדבר ולומר למה הרעותה לעם הזה,

והנה לפי רש"י קאי על סיום הפרשה הקודמת ששם כתוב ב' פסוקים שאמר משה רבינו לה' דכתיב "וישב משה אל ה' ויאמר אדוני למה הרעותה לעם הזה למה זה שלחתי, ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך, ולכאורה צריך להבין כפילות הלשון שאמר משה "למה הרעתה לעם הזה, "והרע לעם הזה", "והצל לא הצלת את עמך", וגם שמתחילה אמר "לעם הזה" ואחר כך סיים ואמר "והצל לא הצלת את עמך" ולא אמר כבתחילה "עם הזה", ואמר עמך, ולכן הדבר צריך ביאור

וגם השינוי לשון שאמר בתחילה "למה הרעותה" וסיים "והצל לא הצלת את עמך" וגם מה שכתב רש"י שה' דיבר עם משה משפט, על שהקשה לדבר למה וגו', מה הלשון "שהקשה לדבר", היה לו לומר שדיבר או שאמר וגו' וגם צריכין להבין מה חרי האף הגדול הזה על משה עד שכתוב במדרש שביקשה מידת הדין לפגוע במשה, ולפי שנסתכל הקב"ה שבשביל צער ישראל דיבר כן חזר ונהג עמו במידת הרחמים, והוא דכתיב ויאמר אליו ה' עכ"ל.

והוא תמוה הלא משה רבינו ע"ה היה מנהיג ישראל ובדין היה לו לשאול טעם עיכוב הגאולה ולמה ומדוע יש בזה קישוי דיבור שכתב רש"י שהקשה לדבר וכו' וגם מנין לו למשה לידע שזה לא רצוי לדבר כך שיחרה אף ה', כי הלוא זה היה כעין תפילה לה' שיחמול על עמו ישראל להצילם.

ונראה לומר בס"ד ומקודם נתרץ את לשון "שהקשה לדבר" על פי מאמר חז"ל במסכת ברכות (דף ל"ד ע"ב) דאיתא שם במשנה "אמרו עליו על ר' חנינא בן דוסא שהיה מתפלל על החולים ואומר זה חי זה מת, אמרו לו אמרו לו מנין אתה יודע אמר להם אם שגורה תפילתי רבי יודע אני שהוא מקובל ואם לא יודע אני שהוא מטורף" ופירש רש"י שגורה, סדורה תפילתי בפי במרוצה ואינו נכשל ותחינתי נובעת מלבי אל ה', כל שאני חפץ להאריך בתחנונים, ועל "שהוא מטורף" פירש רש"י שקאי על החולה שהוא מטורף, ולשון אחר פירש רש"י שקאי על התפילה שאם אין שגור בפיו יודע שהתפילה שהתפללו עליו, הוא מטורפת וטרודה ממנו ואינה מקובלת עכ"ל ולפי זה אפשר לומר שמה רבינו אמר למה הרעותה לעם הזה, בלשון תפילה ובקשת רחמים על ישראל, מכיון שלא היה התפילה שגור בפיו אלא היה מוקשה מלשון מטורף כלומר שהתפילה היתה מטורפת וטרודה וכמו שכתב רש"י בלשון אחר וכו"ל, ולכן לא היה לו למשה להמשיך בתפילה ולומר עוד "ומאז באתי אל פרעה וגו הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך" ועל זה חרה

דברי אלוקים חיים

וגם הקימותי את בריתי לתת להם את ארץ ישראל למורשה מפני שני דברים אחד שישב בה כנען מאזני מרמה לפיכך תקיא אותם הארץ ממנה והשני לצד היות ארץ מגוריהם של האבות הק' אשר גרו בה והתהלכו בה בזה הכניסו בקרב הארץ ברכה וקדושה יתירה

(כ"ק אדמו"ר ז"ע ב' חוקי חיים)

וידעתם כי אני ה' אלוקים אם היה אדם יודע את האמת שהכל מהשי"ת לא היו מסתירין לו כלל, וכל ההסתר כדי שלא ידמה שממנו הוא.

(חידושי הרי"ם)

בזאת תדע כי אני ה' נ"ל דיודע דאם האדם חוטא ח"ו, אזי נעשה מסך המבדיל בינו לבין אביו שבשמים, וממילא תש אצלו כוח האמונה, אבל אם האדם שב אל לבו לשוב בתשובה שלימה לפני אדון הכל, אז סר ממנו המסוה שהיה על עיניו, ובא יבוא לידי אמונה שלימה לראות גבורת ה', ואין זאת אלא תשובה, זה שאמר הכתוב, בזאת פי' ע"י תשובה, תדע כי אני ה' תוכל לבוא לידי אמונה שלימה

(באר מנחם)

ויאמר משה לפרעה התפאר עלי וכו' הדנה אומות העולם בראותם איזה סיבה הבא עליהם טוב או לרעה, הם תולים בע"ז שלהם, אבל אין להם חשקות יותר לפארה ולשבחה מחמת הסיבה הזאת, ולא כן עם הקדוש העובדים את הקל חי יקום מכירים נפלאותיו ומשבחים ומפארים אותו ע"י פעולותיו, חוה שאמר משה רבע"ה לפרעה התפאר וכו' למען תדע וכו' כלומר בזאת תדע כי אין כה' אלוקינו, שכאשר תתלה בו הפעולה, ישא לבך לפארו בהסיבה הזאת וק"ל

(נועם אלימלך)

תנו לכם מופת דהאריז"ל כתב דצריך כל אדם להאמין שדיבור שלו עושה נחת רוח לבוראו, ופועל פעולות טובות לישראל וכשמאמין צריך לשמור דיבורו מכל שטות והבל, רק ללמד זכות על ישראל, וכשעושה זאת הקב"ה עושה מה שצריך לו על ידי הדיבור, חוה מה שאמר תנו לכם מופת, שאתם יכולים לפעול ע"י דיבורכם, ובכן ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה וכו', שיש להם כח לעשות ממטה תנין ומתנין מטה ע"י הדיבור

(קדושת לוי)
ונתתי אותה לכם מ'ורשה א'ני ה' ר"ת אלם, עפי"מ דאחז"ל מ"ד האמנם אלם צדק תדברון, מה אומנתו של אדם בעוה"ז, יעשה עצמו כאלם, ולכאורה תמוה דאומנתו של אדם בעוה"ז להשלים עצמו בלימוד התורה ובעסק המצות, הכוונה א"א והיינו דרמו קרא ונתתי אותה לכם מורשה דלזה צריך שיעשה עצמו כאלם ע"ד מה אומנתו של אדם בעוה"ז חוה ר"ת אל"ם.

(ערוגות הבושם)

לז"נ רבינו הרה"צ אביגדור ב"ר משה זי"ע

מידת הרחמים בדין

ועיין באור החיים הק' שכתב בזה הפסוק "וידבר אלוקים אל משה, ישב עליו בדין, ויאמר אליו אני ה', פירוש הגם שצריך לדון אותך, אליך אני נוהג מידת הרחמים, והא שדייק לומר: אליו אני ה', והטעם על דרך אמרם זכרונם לברכה (במס' ראש השנה ז'). למי נושא עון, למי שעובר על פשע, וידוע הוא כי משה עניו מאוד ומעביר על מידותיו יותר מכל הנבראים, ולזה נהג ה' עמו כמידה זו ונשא עונו שהיה ראוי לבוא עמו במשפט עליו, והוא אומר אני ה', ורמז למידת נושא עון, ואין כאן משפט אליו, ועוד רמז ה' סוד אומר ה' הוא אלוקים (מלכים א, יח, לט) והוא אומר וידבר אלוקים ויאמר וגו' אני ה' זה הוא גלוי יחוד ה' אשר גילה ה' סודו אל עבדו נביא נאמן ביתו.

ונביא גם כן דברי קודשו של הרבי ר' אלימלך זי"ע בספרו הק' נועם אלימלך בכוננת רש"י הק' ח"ל: וידבר אלוקים, דיבר איתו משפט על שהקשה לדבר ולומר למה הרעותה לעם הזה, וכדאיתא במדרש שהטיח דברים כלפי מעלה, ובאמת ח"ו שמשה רבינו ע"ה יטיח דברים כלפי השם יתברך, רק זה היה מחמת גודל אהבת ישראל, זה מורה על גודל אהבת הבורא יתברך שמו, והפירוש הוא כך וידבר אלוקים וכו' כלומר אף על פי שהיה ראוי לדבר אתו משפט על שהקשה לדבר וכו' אך מחמת שהיה מגודל אהבת ישראל שהיא אהבת הבורא יתברך שמו, ולכן ויאמר אליו אני ה' שהיא אמירה רכה באהבה וכו' עכ"ל.

התחזקות בימי השובבי"ם

והנה בימים האלו שהם ימי השובבי"ם שהם זמן תשובה ותיקונים כפי המבואר בספרים הק' ובפרט בכתבי האר"י ז"ל שהימים האלו מסוגלים מאוד לתשובה ולתיקון הנפש ומסוגלים מאוד להגאולה השלימה וכמ"ש וכימי צאתינו ממצרים אראינו נפלאות בגאולה העתידה שיהיה כעין גאולה הראשונה שגאל ה' את ישראל ממצרים ע"י נביא ה' משה רבינו מהימנא קדישא, ומובא האור החיים הק' שמשה בעצמו יהיה המשיח וגואל הראשון הוא גואל האחרון, ואנו צריכים להתחזק בימים אלו בלימוד התורה בקדושה ובתיקון המידות ובאהבת ישראל ובפרט באהבת חברים ורעים המקושרים יחד והעביר על מידותינו ולהיות נשא עון וכמ"ש באוה"ח הק' כנ"ל ואהבת ישראל שהוא אהבת הבורא כמ"ש הנועם אלימלך הנ"ל ובזכות זה נזכה בימים האלו להגאל ברחמים גדולים ובחסדים מגולים ע"י משיח צדקינו אמן

אף ה' מכיון שאין התפילה רצוי לפניו יתברך כתוב "שתם תפילתי" וכמו שכתב הרמב"ם בהלכות תשובה (פ"ז) שיש מצב שהקב"ה תורף תפילתו ומצוותיו של אדם, וכתוב גם תרבו תפילה איננו שומע מי ביקש זאת מידכם רמוס חצרי ע"ש, ולכן היתה החרי אף על הריבוי התפילה דמכיון שראה משה שקשה לו הדיבור לא היה לו להמשיך בהדיבורים

חילק משה בין פשוטי העם לאנשי מעלה

ועוד אפשר לומר באופן אחר דהנה ידוע שיש להתפלל גם על רשעים שיחזרו בתשובה ויתמו חטאים ולא חוטאים וכמו שאיתא בגמרא במסכת ברכות (דף י') וגם כתוב מהאר"י"ל שקודם התפילה יש לאדם לקבל עליו מצות ואהבת לרעך כמוך ולומר זאת בפה מלא זה סגולה לקבלת התפילה.

ולפי זה אפשר לומר שמשה רבינו בדבריו להקב"ה אמר מתחילה למה הרעותה לעם הזה וגו' וגם אמר "הרע לעם הזה" ואח"כ אמר "והצל לא הצלת את עמך", ובזה הקשה לדבר וכאילו אמר משה לחלק בין פשוטי העם שאינם עושים כל כך רצונו של מקום ועל אלו אמר למה "הרעותה לעם הזה" ומאז ומאז בואי אל פרעה "הרע לעם הזה" כלומר שעיקר טענת משה היה למה הרע לעם, ולא אמר למה לא הציל אותם ה', ורק אח"כ אמר "והצל לא הצלת את עמך" שזה קאי על אנשי מעלה כלומר הצדיקים ועל זה דיבר ה' אתו משפט על שחילק בין פשוטי העם לאנשי מעלה, ולזה מדויק רש"י שכתב שדיבר ה' אתו משפט על שהקשה לדבר ולומר למה הרעותה לעם הזה, כלומר שחילקת בין "העם הזה" שאמרת רק "למה הרעותה" ועל אנשי מעלה אמרת "והצל לא הצלת את עמך" שהם אנשי מעלה הצדיקים שביקשת עיקר ההצלה רק על אנשים האלו הצדיקים ואנשי מעשה, ועל פשוטי העם ביקשת רק שלא יהיה הרעות ביותר ממה שהיה ולא ביקשת הצלה עליהם גם כן, זה היה החרי אף על משה רבינו ע"ה

למה הקשה משה לדבר

ובדרך רמז אפשר לומר לאידך גיסא שחרון ה' היה "למה הקשה לדבר" ולומר למה הרעות לעם הזה כלומר שה' הקפיד על משה רבינו למה אמרת זאת בקושי שהיה לך לומר זאת לו בלשון ברור בלא קושי ויהיה זאת שגור בפך, ללמד זכות על בני, שזה רצון ה' שילמדו זכות לפניו יתברך, ומשה דיבר זאת "בקושי" ולמה חרה עליו אף ה'.

דיבור קשה להמתקת הדינים

ועל הפסוק שמתחיל בלשון וידבר אליו ה' "שדיבור" הוא מלשון קשה ומסיים ויאמר אליו ה' שהוא לשון רכה אפשר לומר שאצל משה רבינו היה דיבור ה' אף שהיה דיבור קשה היה אצלו דיבור נח ורכה ביותר, וכמו שכתוב בפסוק מוסר השם אל תמאס וכתוב גם כן בפסוק במשלי "הוכח לחכם ואהבך", כלומר שהחכם יאהב את המוכיח זה כמו אב שמוכיח את בנו מאהבתו אליו כך הרגיש משה רבינו ע"ה אף שדיבר אליו ה' דיבור קשה, מ"מ אצל משה היה דיבור רך, ולכן אפשר לומר שנמתק הדין שהיה על משה רבינו ודיבר אליו ה' בנחת מלשון ויאמר שהיא אמירה רכה.

וגם זה ידוע אצל צדיקי אמת ובפרט בתלמידי הבעש"ט שהיה להם דרך רבות פעמים להמתיק את הדין מאדם ע"י דיבור קשה ולפעמים גם כן ע"י הכאה וקללה ועל ידם נמתק הדין הקשה שהיה על האדם, זה דרך שלא נאמר לכל אדם שיעשה כך כי זה מדובר בצדיקים שכל כוונתם לשם שמים ומסרו נפשם לעשות טובה לכל יהודי באשר הוא שם.

ולזה רצה ה' יתברך להמתיק הדין על משה רבינו וגם על ישראל עמו (שנקראו עם משה כדכתיב משה עמו ודרשו חז"ל עמו של משה), ולכן הדיבור הקשה המתק כל הדינים ולכן התחיל הגאולה ממצרים ע"י משה רבינו שליח ה' ונביא ה' ואב לנביאים.

כולל "תורת חיים" קראלי

בראשות הרה"ג רבי צבי רוזנטל שליט"א

ברגשי שמחה וחדוה ובהדרת קודש

משגרים אנו

ברכת מזלא טבא

קדם עטרת ראשינו ותפארתינו

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

נשיא כוללינו

ולבנו

הרה"צ רבי מרדכי שליט"א

לרגל שמחת הבר מצוה לנכדו/בנו

יה"ר שירוה רוב נחת ותענוג דקדושה מכל יוצאי חלציו

ומשמחה זו יושפע שפע ברכה והצלחה לכל ישראל

רבני ואברכי הכולל

בעימות חיים

הלך השועל ופגש את החמור וגם הוא ראה את צורתו עליו, שאלו הגיד נא מי אתה? ענה לו החמור: אני נכדו מצד אבי של השועל הגדול. אמר לו: לא, לא, מי אתה?! אמר: אה אני? אני חמור! טרף אותו השועל ולא עזר לו היחוס של אבותיו. ובזה סיום ר' הערשלה לא צריך אדם לסמוך על יחוס אבותיו אלא שצריך שיהיה לו "יחוס עצמו"...

ובזה נראה טוב מה שהסביר הרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן: **דהנה ישנם אנשים בנן של קדושים שסומכין על זכות אבותיהם שהיו צדיקים וקדושים עליונים, ועי"ז מתרשלים בעבודתם הם ובניהם ובני בניהם באמרם שיש להם יתד לתלות עליו, דהיינו יחוס אבותיהם הקדושים. אמנם מי שיש לו מח בקדקדו יבין כי העיקר הוא "יחוס עצמו" להתקדש ולטהר עצמו בשלימות, והאמת הוא שנכון שמי שנתגדל בתוך בית של צדיק יש לו הרבה יותר כלים לעבוד את השי"ת מאדם אחר אבל כל זה אם הוא משתמש בהם יכול לגדול גדול בתורה, ומי שנולד עם ראש קטן ורוצה לעבוד את השם יתברך יותר מכפי כוחו אז נותנים לו מן השמים שפע וכך יכול האדם להתחזק כל הזמן יותר ויותר.**

מסופר שפעם אחד ישב הרה"ק ר' ברוך ממעזיבוז' זי"ע עם תלמידיו ודיברו ביניהם על יחוס אבותיו וכל אחד בתורו סיפר מאיזה ומאיזה צדיק הוא נכד וכו' וכך עברו בין אחד לאחד עד שהגיעו לר' הערשלה מאוסטרופלי, וכששאלו אותו מהו היחוס שלו התחיל ואמר כך: פעם היה יהודי כפרי שפרנסתו היה לחטוב עצים ולמכרו, והיה לו חמור שהיה סחב לו עצים, והוא שירת אותו בנאמנות כל השנים, עזר לו לפרנס אותו ברווח, ולעת זקנתו של החמור נחלש החמור מאוד וכבר לא היה מסוגל לעבוד כרגיל, חשב היהודי בראשו, לתת לו אוכל בחינם? איני בעל אמצעים, לשלוח אותו ליער? הרי חיות טרף יטרפו אותו.

מה עשה הלך העיירה קנה פעלץ של צורה של אריה צורה של שועל וצורה של זאב וכדו' הליביש אותו כך שמכל צד הוא היה נראה חיה אחרת, ושלח אותו ליער. למחרת עבר שמועה בין החיות חיה חדשה הגיעה ליער. הלך הדוב לראותו וראה את צורת הדוב עליו שאלו מי אתה? ענה לו: אני נין ונכד מצד אימי של ר' דוב הזקן, הלך הזאב לראותו וראה את צורת הזאב עליו, שאלו מי אתה? ענה לו: אני בן האחיין של ר' זאב, הלך גם הוא משם. וכך הגיעה עוד חיה ועוד חיה עד שמלך החיות האריה אמר לשועל: אתה הרי חכם לך נא וראה מי ומה הוא זה שהגיעה.

הליכות חיים

מאת מורינו הרה"ג ר' יוסף מוזס שליט"א

רב ו"מ באשדוד וראש מוסדותינו הק'

מקטן לעלות לתורה אפילו למניין שלושה. אולם בעל ספר הרוקח סובר שאין לאפשר לקטן לעלות למניין שלושה רק למניין שבעה גם מרן החיד"א נוטה להחמיר ביום שני וחמישי בפרט שלא בשעת הדחק.

לאור זאת נראה שאין לך שעת דחק גדולה מזו שמדובר במקרה של ילד פתי ובעל פיגור שכלי והרגישות עצומה וגדול כבוד הבריות שדוחה לא תעשה מן התורה (ברכות יט: ועוד מקומות) ולכן בנידון דידן נוכל להעלותו כי הנער כבר בן יג למרות שמימיו קטנים, הלא פתי נחשב כקטן מכפי גילו ובהסתמך על הנ"ל ניתן להתיר עלייתו לתורה גם ביום שני וחמישי,

ובקהילות אשכנז נוהגים שאין קטן עולה למנין שבעה בשבת ובוודאי לא בימות החול, אולם יש נוהגים לעלות הקטן לפני הבר מצוה למפטיר ובשמחת תורה אף מעלים תורה ילדים קטנים.

הנה מצינו במסכת מגילה כג. "הכל עולין למניין שבעה... ואפילו קטן". לכאורה נראה לומר שדווקא בשבת התירו לקטן להצטרף למניין שבעה, אולם בימי שני וחמישי לא נאפשר זאת... כל עוד אינו בן שלוש עשרה שנה ויום.

אומנם הרמב"ם בהל' תפילה פרק ב, טז כתב: "בשבת קוראים שבעה... בשני, בחמישי, בחנוכה ובפורים שלושה... קטן היודע למי מברכין ולקרות עולה ממניין הקוראים..."

ומתוך שלא חילק בדבריו מובן שקטן יכול לעלות גם בימי חול, וכן הביא מרן "בית יוסף" ביו"ד סימן רצב וכן כתב בשו"ת הרדב"ז סימן תק"פ ושו"ת המהרי"ט חלק א' קמה, וכדברי ר' ישעיהו הראשון בפסקיו למגילה דף כג: "הכל עולין למנין שבעה ואפילו קטן...", ודברים דומים הביא בעל השבולי לק"ט סימן לח, ואור זרוע גדול סימן שנ"ב שכתבו שקטן עולה אפילו למנין שלושה, ונראה לומר שסברתם שמה שאמרה הברייטא במסכת מגילה כ"ג "הכל עולין למניין שבעה..." זהו קל וחומר, ומה שבת שהיא חמורה ומכובדת יותר בקדושתה ובחשיבות הציבור הציבור שנמצא ברוב עם הדרת מלך שאז מותר לקטן לעלות, פשוט וברור מכל שכן כי ביום חול יהיה מותר.

וכן הסכימו המהר"ם מרוטנברג סי' קח, המרדכי והמאירי, וכן שולחן ערוך סי' קלה ובסי' רפ"ב ג, וכן הביא התשב"ץ, וכל אלה יעידו ויגידו כאיש אחד כי לא החמירו כלל למנוע

לזכר נשמת

הרה"ק ר' יחיאל יהושע זצוק"ל
בהרה"ק ירחמיאל צבי זיע"א
בעל חלקת ישע מביאלא
נלב"ע כא שבט תשמ"ב
ת.נ.צ.ב.ה

בינה לעיתים

תהילים בימי השובבי"ם

וכן אמירת תהילים מאחר שהתפלל דהמע"ה שיחשב קריאתו כעוסק בנגעים ואהלות נראה שמועיל לתיקון הברית (מדבר קדמות להחיד"א)

בימי השובבי"ם כאשר האדם מפשפש במעשיו ורוצה לשוב אל השי"ת בתשובה, הזמן גרמא להרבות באמירת תהילים כדי שהקב"ה יאיר עיניו שיראה נגעי לבבו

(תפארת היהודי)

מובא בספרי יראים לגמור בכל שבוע שני פעמים תהילים, חזק תיקון לכל העברות ובכללות גם כן תיקון גדול לפגם היסוד, דהיינו שיאמר תהילים בכל יום, ופעם אחת כל התהילים בלי הפסק חזק מסר הבעש"ט זי"ע שהוא כמנין כפ"ר שני פעמים ק"ן מזמורים

(אדמו"ר"ז בספרו טהרת הקודש)

בימי השובבי"ם יתאמץ ויזדרז לקרות התהילים בשלימות בכל יומא ויומא כי הוא תיקון גדול לפגם הברית, תהילים נוטריקון תועלת ה'לימוד יתוקן מ'ילה

(הכתוב לחיים)

והצלת נפשי משאול תחתיה אלוקים זדים קמו עלי, ס"ת תהילים

בשם הר"מ מזלאטשוב ז"ל מקובל מבעש"ט לומר כל תהילים ביחד בלי הפסק אפילו ביה"ר שבנתיים ועי"ז יבטל כל הדינים

(פרדס דוד)

אם רוצה להרבות בתפילה, יוכל לומר תהילים, שהוא כעוסק בתורה, ויש בה סגולות הרבה

(שו"ת שבות יעקב)

שמעתי מפ"ק אשר אפילו ח"ו שחטא וכו' צריך לומר תהילים עם בכיות ויתכפר הכל

(הגה"ק מציעשנוב צוק"ל)

מסוגל לחטאים ובפרט בימי השובבי"ם לומר תהילים (דברי יחזקאל)

כ"ק מרן אאמו"ר זצ"ל (ב' אור אביגדור) היה נוהג לומר כל יום הספר תהילים מרישא ועד גמירא בלי הפסק, ופעמים היה אף גומר התהילים ג' פעמים, וכן היה מעורר ומשנן לנו הבנים והתלמידים, את גודל ומעלת אמירת התהילים ובפרט בימי השובבי"ם, חזק היה בבחי' הוא היה אומר.

(כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א)

הנה ימי השובבי"ם נתקנו לתשובה ותיקן המעשים ורבים נהגו בימים אלו להרבות באמירת תהילים

(ספרן של צדיקים)

אילו ידעתם כחם של פסוקי תהילים ופעולתם בשמי מרום, הייתם אומרים אותם בכל עת, תדעו שמזמורי תהילים שוברים כל המחיצות ועולים בעילוי אחר עילוי, בלי שום הפרעה ומשתטחים לפני אדון עולמים ופועלים פעולתם בחסד וברחמים (מכתבי צמח צדק)

מי שחשקה נפשו לדבקה בו יתברך ובשבחיו, אז ידבק עצמו בספר תהילים וכבר אמרו רבותינו ז"ל שהתפלל דוד המלך ע"ה שיאמרו זמירותיו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות כי אין לנו דבר גדול יותר מספר תהילים שכלול מן הכל, מרבים שבחים להשם יתברך, ורבים מזמורים הם של בקשות מחילה וסליחה והכל מיד ה' השכיל דוד המלך ע"ה ברוח הקודש והאומר תהילים הוא כמתפלל והוא גם כן כעוסק בתורה, כי כבר ביקש דוד המלך ע"ה שיהיו מקבלין שכר הקוראים בתהילים כעוסקין בעמקי התורה בנגעים ואהלות

(שלה"ק)

צריך אדם לבקש מהשי"ת בשעה שאומר תהילים שיתבטל כל הנגעי בני אדם בין ממי שאומרו ובין מאחרים

(כ"ק האדמו"ר זי"ע בעל חוקי חיים)

והעיקר היא המעשה ולתקן לגמור תהילים פעם אחד בכל שבוע ושבוע בציבור כי הוא תיקון ויסוד גדול לירידת השפע חזו הדרך ישכון אור באור החיים לאחח האדם דרכו לעשות תקנות לגמור תהילים פעם אחת בשבוע בציבור והיינו באשמורת ליל ו' שהוא תיקון גדול מאוד כידוע מספה"ק חזו הזכות יעמוד לכל בית ישראל לישועה במהרה בדבר ישועה ורחמים בשפע ברכות ממקור עליו לטוב

(קדושת יו"ט)

והנה הגאולה מכל הגלויות הוא ע"י תורה ותשובה, והנה תשובה יוכל כל אדם לעשות, משא"כ תורה מי שאינו ת"ח אינו יכול לעסוק בתורה, והבטיח השי"ת לדוד שיהיה ספרו תהילים חשוב כעוסקים בנגעים ואהלות ועי"ז יהיה הגאולה.

(אגרא דכלה)

בס"ד

מערכת "אמונת חיים"

ברגשי גיל משגרים אנו ברכת מזל טוב
קדם עטרת ישראל רועה נאמן לעדתו
כ"ק אדמו"ר מצאנז זמיגרד שליט"א

לרגל שמחת הבר מצוה

לנכדו הבר ישראל מוזס ני"ו

בן להגה"צ רבי מרדכי שליט"א

ונכד למרן רבינו עט"ר שליט"א

יה"ר שירוה רוב נחת ותענוג דקדושה

ההנהלה

בס"ד

מערכת "אמונת חיים"

בחרדת קודש משגרים אנו ברכותינו קדם
כבוד עטרת ראשינו גאון ישראל וקדושו
מרן אדונינו מורינו רבינו שליט"א

לרגל שמחת הבר מצוה

לנכדו הבה"ח ישראל ני"ו

בן לבנו פרי עץ חיים

הגה"צ רבי מרדכי שליט"א

יה"ר שירוה רוב נחת ותענוג דקדושה ממנו ומכל יוצאי חלציו ומתלמידיו כבניו

ההנהלה